

-***-

SENTÈNCIA 22-02 de 23 de setembre de 2002

Ponent: M.I. Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que per Aute de data 16 de juliol de 2002, el Tribunal de Corts va decidir "no atorgar l'extradició de Zoltan F., nascut a Szolnok (Hongria) el dia 20 de maig de 1970, fill d'Erzsébet C. i Béla Gyula F., de nacionalitat hongaresa, demanada per les autoritats hongareses en relació a un delict de robatori en grau de temptativa ocorregut la nit del 26 de gener de 1994 a la filial a Törökszentmiklós (Hongria) de la Direcció del Departament Jasz-Nagykun-Szolnok de la Caixa d'Estalvis Nacional (OTP)".

II.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal formulà recurs contra l'esmentat Aute, basant-se en els següents arguments:

Primer, Que el M.I. Tribunal de Corts fonamenta la seva resolució en la Llei Qualificada d'Extradició de data 28 de novembre de 1996, quan de l'examen de les actuacions, se'n desprèn que la normativa aplicable al present procediment és el Conveni Europeu sobre l'Extradició de conformitat amb el que disposa l'article 1.2 de la nostra llei Qualificada Nacional, el qual expressament menciona que en cas d'existència de tractats, les regles d'aquesta llei s'apliquen en les situacions no previstes per aquests tractats.

Conseqüència de l'anterior és considerar que donada la notificació publicada al BOPA en data 17 de gener del 2001, el Conveni Europeu sobre l'Extradició fet a Paris el dia 13 de desembre de 1957 i el protocol addicional fet a Estrasburg el dia 15 d'octubre de 1975, entraren en vigor pel que fa el Principat d'Andorra en data 11 de gener del 2001, havent-se doncs d'acomplir únicament els requisits establerts en aquest Conveni per a procedir a l'atorgament de l'extradició sol·licitada per les Autoritats Hongareses, malgrat de conformitat amb el que disposa l'article 22 del propi Tractat, la Llei de la part requerida sigui la única

aplicable a nivell processal per a l'extradició i la detenció provisional de l'extraditable.

Segon, observa que l'examen dels requisits per a procedir o no a l'extradició, no haurà de contemplar a diferència de les pretensions del Lletrat del Sr. Zoltan F., el compromís de l'Estat requirent de fer assegurar el respecte de les regles de procediment judicial, de judici o de detenció de la persona extradida amb les reserves i en les condicions que preveu l'article 3 de la Llei Qualificada d'Extradició i les disposicions legals en matèria d'extradició exigits per l'article 7.c de la nostra Llei d'Extradició, tota vegada que es consideren assolits amb la signatura del propi conveni que remet en el seu article 22 a les normes processals de l'Estat requerit i amb els altres compromisos adquirits pels Estats membres del Consell d'Europa en quant al respecte dels Drets Fonamentals i Llibertats Públiques.

Tercer que de conformitat amb l'article 2.1 del tractat, "són motiu d'extradició els fets castigats per les lleis de la part requeridora i de la part requerida amb una pena de privació de llibertat ... que aplicada en el seu grau màxim és igual a un any o amb una pena més severa".

Tanmateix, de conformitat amb el que disposa l'article 12 del Conveni, la demanda s'haurà de formular per escrit i presentar per via diplomàtica acompanyada de l'original o la còpia autèntica d'una ordre de busca i captura, d'una exposició dels fets pels quals es demana l'extradició, indicant-se amb la màxima precisió possible la data i el lloc en què es produïren, la seva qualificació legal i les referències a les disposicions legals que els hi són aplicables, així com d'una còpia d'aquestes o d'una declaració sobre el dret aplicable, així com la descripció tant precisa com sigui possible de la persona reclamada i qualsevol altra informació per tal de determinar la seva identitat i la seva nacionalitat.

Quart. Considera que en el cas d'autes, s'imputen a Zoltan F., persona que resta àmpliament identificada en l'ordre de recerca internacional lliurada pel Tribunal de la vila de SZOLNOK en data 30 de juliol del 1999, fets que segons les disposicions de l'ordenament penal andorrà serien constitutius d'un delictes major de robatori en grau de temptativa, tipificats amb una pena prevista de fins a 10 anys de conformitat amb el que disposen els articles 239 i 240 del Codi Penal andorrà posats en relació amb

l'article 10 del mateix text punitiu, no essent de rebut les argumentacions del Tribunal a quo en relació a que no s'especifiquen una còpia de les disposicions legals aplicables, o d'una declaració sobre el dret aplicable en vigor, tota vegada que essent la ordre de detenció internacional lliurada per les Autoritats Judicials Hongareses de data 30 de juliol de 1999, les mateixes podrien haver canviat.

Que certament l'ordre de detenció internacional de data 30 de juliol de 1999 estableix i especifica que els fets que s'imputen a Zoltan F. serien qualificats com una temptativa qualificada de robatori segons els articles 316.1 i 6 del Codi Penal hongarès que considera punible la temptativa, preveient-se per aquests fets a l'ordenament penal hongarès una pena de privació de llibertat d'entre 2 i 8 anys.

Conseqüentment, considera que si de conformitat amb el que disposa l'article 12.1 del Tractat d'Extradició la demanda s'ha formulat per escrit, i presentat per la via diplomàtica mitjançant una nota verbal adreçada al Govern d'Andorra en data 23 d'abril del 2002 pel Ministeri de la Justícia d'Hongria, en virtut de l'article 1 de la Convenció i per raó dels fets descrits en l'Ordre d'Arrest Internacional lliurada en data 30 de juliol de 1999, especificant-se que s'annexa certificat dels textos legislatius hongaresos concernents a la prescripció, no pot considerar el Tribunal a quo unes eventuals, que no provades, modificacions dels textos punitius durant aquest període de temps de tres anys, tota vegada que si així fos, hagués estat subsanat o revisat pel Ministeri de Justícia en adreçar la demanda d'extradició formal per via diplomàtica.

Que a major abundantment, si el M.I. Tribunal de Corts considerava que les informacions comunicades per l'Estat hongarès eren insuficients per permetre de prendre una decisió en aplicació del Conveni, hauria d'haver demanat informacions complementàries de conformitat amb el que disposa l'article 13 del Tractat Internacional, havent-se doncs de considerar acomplert el requisit establert a l'article 12.c del tractat tota vegada que de la lectura de l'Ordre de Detenció Internacional -foli 8- se'n desprèn de forma concreta les disposicions sobre el dret aplicable als fets que es descriuen seguidament, havent-se de considerar de vigent aplicació tota vegada que la traducció del mateix al francès és de data 19 d'abril del 2002 segons certificació de l'Oficina Nacional Hongaresa de Traduccions i Legalitzacions, i el Ministeri de Justícia de la

República d'Hongria sol·licità l'extradició en data 23 d'abril del 2002.

En quant a l'eventual prescripció que el Tribunal a quo considera no poder entrar a examinar, és de destacar que l'article 10 de la Convenció preveu que no s'atorga l'extradició si s'ha produït la prescripció de l'acció, ja sigui segons la legislació de la part requiridora ja sigui la legislació de la part requerida.

Examinant la legislació andorrana, l'article 30.1 del Codi Penal preveu la prescripció de l'acció pel delictes de robatori (pena assignada de 10 anys) pel transcurs 1 termini de 15 anys, el qual no es dóna d'ençà la data del 26 de gener de 1994.

Tanmateix, de conformitat amb el certificat de data 22 d'abril del 2002 annexat a la demanda d'extradició per les Autoritats hongareses, en relació a la prescripció de l'acció pública, es desprèn que segons els articles 33, 34 i 35 del Codi Penal hongarès, l'acció pública s'extingeix al final de la durada del termini conforme al final de la pena màxima prevista, però mai no inferior a tres anys, per qualsevol infracció que no tingui prevista la pena de privació de llibertat a perpetuïtat, així com que quan es tracta de temptativa la data inicial del còmput de la prescripció és el dia que realitza l'acció, interrompent-se el període de prescripció per l'activitat de les Autoritats en persecució de l'autor de la infracció comesa, recomençant a aquella data el període de la prescripció.

Traslladant aquesta normativa hongaresa a l'exposició de fets relatada a la documentació annexada a la demanada d'extradició, se'n dedueix que la data de la producció dels fets fou el 26 de gener de 1994, que posteriorment i en data 5 d'abril de 1995 el Tribunal lliurà una Ordre de Detenció de Zoltan F. per trobar-se en parador desconegut, i en ésser detectat a Millán, el Tribunal lliurà ordre de Detenció Internacional en data 30 de juliol de 1999 que resta avalada en la seva vigència per la demanada d'extradició adreçada per les Autoritats hongareses al Govern d'Andorra mitjançant Nota Verbal de data 23 d'abril del 2002.

Si de conformitat amb les disposicions legals aplicables enunciades a la Ordre d'Arrest Internacional, de conformitat amb el Codi Penal hongarès, articles 316 i 16, la temptativa de robatori agreujat té prevista una pena màxima de vuit anys, hem de considerar que segons els articles 33, 34 i 35 del mateix Codi que certifica com en vigor expressament per les Autoritats Hongareses, no

s'hauria produït la prescripció de l'acció per raó dels fets que s'imputen a Zoltan F., tota vegada que entre les dates descrites en el paràgraf anterior de les diferents actuacions de les Autoritats Judicials a fi de procedir per raó dels fets que s'imputen a l'extraditable no ha transcorregut el període de vuit anys, havent-se interromput el còmput per a la prescripció en cadascuna d'aquelles actuacions en seguiment del procés i reiniciant-se novament el còmput de 8 anys com a mínim amb posterioritat a cadascú d'ells.

En base a l'anteriorment exposat, sol·licita l'admissió del present recurs d'apel·lació, sol·licitant es dicti resolució per la qual revocant l'Aute dictat pel M.I. Tribunal de Corts en data 16 de Juliol del 2002, s'atorgui l'extradició del Sr. Zoltan F. interessada per les Autoritats hongareses en acomplir-se els requisits previstos al Conveni d'Extradició de data 13 de desembre de 1957.

III.-RESULTANT: Que l'advocat defensor de Zoltan F., Maite BOURGEAUD IZA s'oposa al recurs amb les següent argumentacions:

- Que la Llei d'extradició preveu que "en cas d'existència de Tractats les regles d'aquesta Llei s'apliquen en les situacions no previstes per aquests Tractats.

- Que la demanda d'extradició no compleix els requisits de l'article 12 del Conveni Europeu sobretot en quant a la còpia de les disposicions legals aplicables.

- Que l'opinió del Ministeri Fiscal de que els articles invocats a l'ordre de recerca i captura internacional no han canviat des del 30 de juliol de 1999 és una pura suposició.

- Que en cap moment es va utilitzar les disposicions de l'article 13 del Tractat intern que permeten demanar "informacions complementàries".

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que l'article 12 del Conveni europeu d'extradició ratificat pel Principat d'Andorra preveu el següent:

"1.- la demanda es formula per escrit i es presenta per la via diplomàtica. Mitjançant un acord, dues o diverses parts poden convenir una altra via.

2.- la demanda ha d'anar acompanyada:

a- de l'original o de la còpia autèntica ja sigui d'una decisió de condemna executòria, ja sigui d'una ordre de recerca i captura o de qualsevol altra ordre que tingui la mateixa força, lliurada en les formes que prescrigui la Llei de la part requeridora;

a) b) d'una exposició dels fets pels quals es demana l'extradició. S'ha d'indicar amb la màxima precisió possible, la data i el lloc en què han estat comesos, la seva qualificació legal i les referències a les disposicions legals que els hi són aplicables; i

b) c) d'una còpia de les disposicions legals aplicables o, en el cas que no sigui possible, d'una declaració sobre el dret aplicable, com també de la descripció tan precisa com sigui possible, de la persona reclamada i qualsevol altra informació per tal de determinar la seva identitat i la seva nacionalitat.

II.-CONSIDERANT: Que el Tribunal constata que l'exposició dels fets pels quals es demana l'extradició fa l'objecte d'una descripció molt ràpida en l'ordre internacional de busca i captura, es limita a mencionar la participació de Zoltan F. en uns fets de penetració per efracció en l'edifici d'un banc per intentar robar una quantitat "considerable" de diners.

En conseqüència no es pot parlar d'una exposició de fets "amb la màxima precisió possible" com ho exigeix les disposicions del Conveni Europeu.

III.-CONSIDERANT: Que per altra part, les autoritats hongareses no van entregar cap còpia de les disposicions legals aplicables, solament van enviar un certificat de costums concernint la prescripció de l'acció pública i el seu modus de càlcul. Però no existeix en l'expedient una còpia de les disposicions legals aplicables als fets o una declaració sobre el dret aplicable com ho exigeix l'article 7 de la Llei Qualificada d'Extradició i l'article 12 del citat Conveni Europeu. Solament es menciona en l'ordre de captura de 1999 l'article aplicable al robatori, sense tenir la seguretat de l'actual vigència d'aquest text.

A més, les autoritats hongareses es limiten a mencionar que l'article 16 del Codi Penal castiga la temptativa, sense precisar a quin tipus d'infracció es refereix i si la temptativa està castigada de la mateixa manera que un delictes consumat com en el sistema jurídic andorrà.

En conseqüència, els requisits de l'apartat c de l'article 12 del Conveni Europeu ratificat pel Principat d'Andorra no es reuneixen, creant els documents aportats una incertesa jurídica.

IV.-CONSIDERANT: Que aquestes imprecisions tenen també una incidència en l'apreciació de la prescripció de l'acció pública. En efecte, l'acció pública s'extingeix després d'un termini conforme al màxim de la pena sense ser inferior a 3 anys, segons el certificat aportat per les autoritats hongareses.

V.-CONSIDERANT: Que aquesta Sala constata que probablement per no perllongar la detenció de Zoltan F. de manera indefinida, no s'ha aplicat en temps útil l'article 13 del Conveni europeu, que permet a l'estat requerit demanar un complement d'informació a les autoritats requirents.

VI.-CONSIDERANT: en aquestes condicions es convenient desestimar el recurs interposat, amb la confirmació íntegra de l'Aute recorregut.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat pel Ministeri Fiscal en la causa d'extradició 01/02, Rotlle 21/02, confirmant en tots els seus extrems l'Aute dictat pel Tribunal de Corts en data 16 de juliol de 2002, acordant-se la immediata llibertat de Zoltan F. per aquesta causa.

2.- Declarar d'ofici les costes processals causades pel recurs

3.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.